TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2016. gada 28. jūlijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vides aizsardzība — Atkritumu apsaimniekošana — Direktīva 2006/21/EK — 10. panta 2. punkts — Raktu tilpju aizbēršana ar atkritumiem, kas nav ieguves rūpniecības atkritumi — Šādu atkritumu apglabāšana vai reģenerācija

Lieta C-147/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2014. gada 16. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 26. martā, tiesvedībā

Città Metropolitana di Bari , agrāk *Provincia di Bari*,

pret

Edilizia Mastrodonato Srl .

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši K. Likurgs [*C. Lycourgos*] (referents), E. Juhāss [*E. Juhász*], K. Vajda [*C. Vajda*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*],

ģenerāladvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs V. Turē [*V. Tourrès*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 10. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Città Metropolitana di Bari*, agrāk *Provincia di Bari*, vārdā – *G. Mariani*, *avvocato*,

— *Edilizia Mastrodonato Srl* vārdā – *M. Ingravalle*, *avvocato*,

— Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *P. Grasso*, *avvocato dello Stato*,

— Austrijas valdības vārdā – *G. Eberhard*, pārstāvis,

— Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna* un *M. Drwięcki*, kā arī *B. Paziewska*, pārstāvji,

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *S. Brandon* un *L. Christie*, pārstāvji, kuriem palīdz *M. A. Bates*, *barrister*,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

— Eiropas Komisijas vārdā – *G. Gattinara* un *E. Sanfrutos Cano*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2016. gada 21. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvas 2006/21/EK par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu un par grozījumiem Direktīvā 2004/35/EK (OV 2006, L 102, 15. lpp.) 10. panta 2. punktu.

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Città Metropolitana di Bari* (Bari metropoles pilsēta, Itālija), agrāk – *Provincia di Bari* (Bari province, Itālija), un *Edilizia Mastrodonato Srl* par atļaujas saņemšanas kārtību, kas ir jāpiemēro slēgta karjera aizbēršanai ar atkritumiem.

Atbilstošie tiesību akti

Savienības tiesības

Direktīva 1999/31/EK

3 Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (OV 1999, L 182, 1. lpp.) preambulas 15. apsvērumā ir noteikts:

“tā kā saskaņā ar Direktīvu 75/442/EEK inertu atkritumu reģenerācija un tādu atkritumu reģenerācija, kas nav bīstami atkritumi, ir lietderīga, ja tos var lietot labiekārtošanā/atjaunošanā un pildījumam vai celtniecības nolūkos, un tos nedrīkst apglabāt poligonos”.

4 Direktīvas 1999/31 2. pantā “Definīcijas” ir noteikts:

“Šajā direktīvā:

[..]

g) “poligons” nozīmē vietu, uz kuru aizvāc atkritumus un kur veido to krājumus uz zemes vai zemē, t.i., pazemē, [..]

[..].”

5 Šīs direktīvas 3. panta “Direktīvas piemērošanas joma” 1. un 2. punktā ir noteikts:

“1. Dalībvalstis šo direktīvu piemēro jebkuram poligonam, kas definēts 2. panta g) punktā.

2. Neskarot pastāvošos Kopienas tiesību aktus, šī direktīva neattiecas uz šādām darbībām:

[..]

– inerto atkritumu lietošanu labiekārtošanā/atjaunošanā un pildījumā vai celtniecībā poligonos, ja tie ir piemēroti šim nolūkam,

— [..]

— minerālu resursu ģeoloģiskajā izpētē un ieguvē, apstrādē un glabāšanā, kā arī karjeru darbībā radušās nepiesārņotas zemes vai nebīstamu inerto atkritumu apglabāšanu."

Direktīva 2006/21

6 Direktīvas 2006/21 2. panta 1. punktā ir noteikts:

"Ņemot vērā šā panta 2. un 3. punktu, šī direktīva attiecas uz tādu atkritumu apsaimniekošanu, ko rada minerālresursu ģeoloģiskā izpēte, to ieguve, apstrāde un uzglabāšana, kā arī karjeru darbi, turpmāk "ieguves rūpniecības atkritumi"."

7 Direktīvas 2006/21 10. pantā "Raktas tilpes" ir noteikts:

"1. Dalībvalstis nodrošina to, ka apsaimniekotājs, ieguves rūpniecības atkritumus ievietojot atpakaļ izraktajās tilpēs sanācijas un celtniecības nolūkos, neatkarīgi no tā, vai tie radīti ieguvē virs zemes vai pazemē, veic piemērotus pasākumus, lai:

1) nodrošinātu ieguves rūpniecības atkritumu stabilitāti, ievērojot, *mutatis mutandis* 11. panta 2. punktu;

2) novērstu augsnes, virszemes ūdeņu vai gruntsūdeņu piesārņošanu, ievērojot 13. panta 1., 3. un 5. punktu, *mutatis mutandis*;

3) nodrošinātu ieguves rūpniecības atkritumu un rakto tilpju monitoringu, *mutatis mutandis*, ievērojot 12. panta 4. un 5. punktu.

2. Direktīva 1999/31/EK joprojām attiecas uz atkritumiem, kas nav ieguves rūpniecības atkritumi, ko izmanto, lai attiecīgi piepildītu raktas tilpes."

Direktīva 2008/98/EK

8 Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvas 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV 2008, L 312, 3. lpp.) preambulas 19. apsvērumā ir noteikts:

"Vajadzīgs grozīt atkritumu reģenerācijas un apglabāšanas definīcijas, lai šos divus jēdzienus varētu skaidri atšķirt pēc tā, kā tie faktiski ietekmē vidi, tautsaimniecībā aizstājot dabas resursus un liekot apzināties, kādi ieguvumi videi un cilvēku veselībai ir iespējami, ja atkritumus izmanto kā resursus. Turklāt var sagatavot pamatnostādnes, lai precizētu gadījumus, kad šo atšķirību praksē grūti noteikt vai kad, klasificējot darbību kā reģenerāciju, tas neatbilst darbības patiesajai ietekmei uz vidi."

9 Šīs direktīvas 3. pantā ir noteikts:

"Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

[..]

15) "reģenerācija" ir jebkura darbība, kuras rezultātā atkritumus izmanto kādam lietderīgam nolūkam, aizstājot citus materiālus, kuri savukārt būtu izmantoti kādu noteiktu funkciju veikšanai, vai arī atkritumus sagatavo šādas funkcijas pildīšanai iekārtā vai tautsaimniecībā plašākā nozīmē. II pielikumā izklāstīts reģenerācijas darbību saraksts, kas nav izsmeļošs;

[..]

19) “apglabāšana” ir jebkura darbība, kas nav reģenerācija, pat ja tās sekundāras sekas ir vielu vai enerģijas atgūšana. I pielikumā ir apglabāšanas darbību saraksts, kas nav izsmeļošs;

[..].”

10 Minētās direktīvas 4. pantā “Atkritumu apsaimniekošanas hierarhija” ir noteikts:

“1. Atkritumu rašanās novēršanas un apsaimniekošanas tiesību aktos un politikā prioritārā kārtībā izmanto šādu atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju:

a) atkritumu rašanās novēršana;

b) sagatavošana atkārtotai izmantošanai;

c) pārstrāde;

d) cita tipa reģenerācija, piemēram, enerģijas reģenerācija; un

e) apglabāšana.

2. Piemērojot 1. punktā minēto atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju, dalībvalstis veic pasākumus, lai veicinātu iespējas, kas sniedz videi nekaitīgāko rezultātu. Tas var nozīmēt hierarhijas neattiecināšanu uz konkrētiem atkritumiem, ja to var pamatot ar apsvērumiem par aprites ciklu, ņemot vērā šādu atkritumu radīšanas un apsaimniekošanas vispārējo ietekmi.

[..]”

11 Šīs direktīvas 10. panta 1. punktā ir noteikts:

“Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atkritumu reģenerāciju saskaņā ar 4. un 13. pantu.”

12 Direktīvas 2008/98 11. panta “Atkārtota izmantošana un pārstrāde” 2. un 3. punktā ir noteikts:

“2. Lai sasniegtu atbilstību šīs direktīvas mērķiem un Eiropā veidotu pārstrādājošu sabiedrību ar augstu resursu efektivitātes līmeni, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai sasniegtu šādus mērķus:

[..]

b) līdz 2020. gadam līdz vismaz 70 % pēc svara palielināt nebīstamo būvgružu un ēku nojaukšanas atkritumu, kas nav atkritumu saraksta 17 05 04 kategorijā definētie dabiskie materiāli, sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, pārstrādei un citai materiālai reģenerācijai, tostarp aizbēršanai, izmantojot atkritumus kā citu materiālu aizstājējus.

3. Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus par piemērošanas un aprēķinu metodēm, lai pārbaudītu atbilstību šā panta 2. punktā izklāstītajiem mērķiem, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2150/2002 (2002. gada 25. novembris) par statistiku attiecībā uz atkritumiem [OV 2002, L 332, 1. lpp.]. Šajos noteikumos var iekļaut pārejas posmus dalībvalstīm, kuras 2008. gadā kādā no 2. punktā minētajām atkritumu kategorijām ir pārstrādājušas mazāk nekā 5 % atkritumu. Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar šīs direktīvas 39. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”

13 Šīs direktīvas 13. pantā ir noteikts:

"Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atkritumu apsaimniekošana norit, neapdraudot cilvēku veselību un neradot kaitējumu videi, un jo īpaši:

a) neapdraudot ūdeni, gaisu, augsni, augus vai dzīvniekus;

b) neradot neērtības trokšņa vai smakas dēļ; kā arī

c) neradot negatīvu ietekmi uz lauku vidi un īpaši aizsargājamām teritorijām."

14 Minētās direktīvas 40. pantā ir noteikts, ka direktīvas transponēšanas termiņš beidzas 2010. gada 12. decembrī.

15 Direktīvas 2008/98 I pielikumā "Atkritumu apglabāšana" ir uzskaitītas šādas darbības:

"D 1 Noglabāšana virs vai zem zemes (piem., atkritumu poligonā u.c.)

[..]

D 3 Iesūknēšana zemes dzīlēs (piemēram, iesūknējamu atkritumu iesūknēšana akās, sālsalās vai dabīgi radušos apakšzemes dobumos u.tml.)

[..]

D 12 Pastāvīga glabāšana (piem., konteineru noglabāšana kalnraktuvēs u.tml.)

[..]".

16 Šīs direktīvas II pielikumā "Atkritumu reģenerācija" ir uzskaitītas šādas darbības:

"[..]

R 3 Organisko vielu pārstrāde/atgūšana, izņemot šķīdinātājus (arī kompostēšana un citi bioloģiskas pārstrādes paņēmieni) [..]

R 4 Metālu un metālu savienojumu pārstrāde/atgūšana

R 5 Citu neorganisko materiālu pārstrāde/atgūšana [..]

[..]

R 10 Apstrāde augsnē, kā rezultātā labumu gūst lauksaimniecība vai kā rezultātā notiek ekoloģiski uzlabojumi

[..]".

Itālijas tiesības

17 2008. gada 30. maija Likumdošanas dekrēta Nr. 117/2008, ar ko tiek transponēta Direktīva 2006/21 (*GURI* Nr. 157, 2008. gada 7. jūlijs, 4. lpp.), 10. panta 3. punktā ir noteikts:

"Ieguves rūpniecības darbību rezultātā radušos tilpju un platību piepildīšanai ar atkritumiem, kas nav tie, kuri ir radušies ieguves rūpniecības darbību rezultātā un kuri ir minēti šajā dekrētā, ir piemērojami noteikumi, kas ir paredzēti 2003. gada 13. janvāra Likumdošanas dekrētā Nr. 36 par atkritumu poligoniem."

Pamatlietas strīds un prejudiciālais jautājums

18 2010. gada 16. martā *Edilizia Mastrodonato* iesniedza pieteikumu par karjera paplašināšanu, pievienojot tam arī vides atjaunošanas darbības projektu, kurā bija paredzēts agrāk izmantotās tilpes aizbērt ar 1 200 000 m^3 atkritumiem, kas nav ieguves rūpniecības atkritumi.

19 2011. gada 21. septembrī *Servizio regionale Attività estrattive* ("Ieguves darbību" reģionālā iestāde) izsniedza atļauju par karjera paplašināšanu ar nosacījumu, ka plānotā atjaunošana notiek atbilstoši apstiprinātajam projektam.

20 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka *Edilizia Mastrodonato* un Bari provincei bija atšķirīgs viedoklis par procedūru, kāda *Edilizia Mastrodonato* būtu jāievēro, lai varētu efektīvi realizēt agrāk izmantoto tilpju aizbēršanu.

21 2012. gada 19. janvārī *Edilizia Mastrodonato* nosūtīja Bari provincei paziņojumu par darbu uzsākšanu saskaņā ar vienkāršoto procedūru, kas ir piemērojama atkritumu reģenerācijai. 2012. gada 15. novembrī Bari provinces *Polizia Provinciale – Protezione Civile e ambiente* (Provinces policija – vides un civilā aizsardzība) priekšnieks aizliedza *Edilizia Mastrodonato* aizbēršanas projektam piemērot vienkāršoto procedūru, pamatojot, ka minētā aizbēršana patiesībā esot 1 200 000 m^3 īpašu inerto atkritumu likvidēšana, apglabājot tos poligonā, kam ir jāpiemēro parastā atļaujas izdošanas procedūra saskaņā ar Likumdošanas dekrēta Nr. 117/2008 10. panta 3. punktu, ar kuru tiek transponēts Direktīvas 2006/21 10. panta 2. punkts.

22 Šo lēmumu atcēla *Tribunale amministrativo regionale Puglia* (Apūlijas Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija). Minētā tiesa būtībā uzskatīja, ka, neraugoties uz Likumdošanas dekrēta Nr. 117/2008 10. panta 3. punkta formulējumu, plānotie aizbēršanas darbi var tikt izpildīti atbilstoši vienkāršotai procedūrai. Pēc minētās tiesas domām šī tiesību norma būtu jāinterpretē Savienības atkritumu jomas tiesību attīstības gaismā. Direktīvas 2008/98 3. panta 15. punkts un 11. pants ļaujot noprast, ka aizbēršanas darbus, izmantojot pat citus atkritumus, kas nav ieguves rūpniecības atkritumi, var veidot nevis atkritumu apglabāšana, bet gan to reģenerācija, kam saskaņā ar Itālijas tiesībām var piemērot vienkāršoto procedūru.

23 Tā kā Bari province šo *Tribunale amministrativo regionale Puglia* (Apūlijas Reģionālā administratīvā tiesa) spriedumu pārsūdzēja, *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija) tagad ir jāinterpretē Likumdošanas dekrēta Nr. 117/2008 10. panta 3. punkts un līdz ar to arī Direktīvas 2006/21 10. panta 2. punkts. Tā atšķirībā no *Tribunale amministrativo regionale Puglia* (Apūlijas Reģionālā administratīvā tiesa) konstatē Bari provinces apgalvojumu, ka saskaņā ar šīm divām tiesību normām tikai aizbēršana ar ieguves rūpniecības atkritumiem nav uzskatāma par atkritumu apglabāšanu un tāpēc saskaņā ar Itālijas tiesībām tikai tai var piemērot vienkāršoto procedūru.

24 Šādos apstākļos *Consiglio di Stato* (Valsts padome) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Direktīvas 2006/21 10. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka atkritumu poligona piepildīšanas darbībai – ja tā tiek veikta, izmantojot atkritumus, kas nav tie, kuri ir radušies ieguves rūpniecības darbību rezultātā, – vienmēr ir piemērojamas Direktīvā 1999/31 ietvertās tiesību normas par atkritumiem, pat ja runa ir nevis par atkritumu apglabāšanas darbībām, bet gan par atkritumu reģenerāciju?"

Par prejudiciālo jautājumu

25 Iesniedzējtiesa ar prejudiciālo jautājumu būtībā vēlas noskaidrot, vai Direktīvas 2006/21 10. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka saskaņā ar to Direktīvas 1999/31 normas tiek piemērotas karjera aizbēršanai ar atkritumiem, kas nav ieguves rūpniecības atkritumi, ja šādu darbību veido šo atkritumu reģenerācija.

26 Kā jau minēts Direktīvas 2006/21 2. panta 1. punktā, šī direktīva attiecas uz tādu atkritumu apsaimniekošanu, ko rada minerālresursu ģeoloģiskā izpēte, to ieguve, apstrāde un uzglabāšana, kā arī karjeru darbi.

27 Šīs direktīvas 10. panta nosaukums ir "Raktas tilpes". Minētā panta 1. punktā dalībvalstīm ir noteikts pienākums nodrošināt, ka apsaimniekotājs, ievietojot ieguves rūpniecības atkritumus atpakaļ izraktajās tilpēs sanācijas un celtniecības nolūkos, veic noteiktus pasākumus. Turpretī minētā panta 2. punktā ir noteikts, ka Direktīva 1999/31 "joprojām attiecas uz atkritumiem, kas nav ieguves rūpniecības atkritumi, ko izmanto, lai attiecīgi piepildītu raktas tilpes".

28 Jākonstatē, ka Direktīvas 2006/21 10. panta 2. punkta valodu versijas atšķiras jautājumā, vai uz atkritumiem, kas nav ieguves rūpniecības atkritumi, katrā ziņā attiecas Direktīva 1999/31. Kamēr grieķu, franču un itāļu valodas versijās minētajā tiesību normā ir noteikts, ka Direktīva 1999/31 joprojām attiecas uz atkritumiem, kas nav ieguves rūpniecības atkritumi, ko izmanto, lai piepildītu raktas tilpes, tikmēr šīs pašas tiesību normas vācu un angļu valodas versijā ir noteikts, ka Direktīva 1999/31 attiecīgi ("gegebenenfalls" un "as appropriate") joprojām attiecas uz šādiem atkritumiem.

29 Jānorāda, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru vienā no Savienības tiesību normas valodu versijām lietotais formulējums nevar būt vienīgais pamats šīs tiesību normas interpretācijai vai arī tam nevar piešķirt prioritāru nozīmi salīdzinājumā ar pārējo valodu versijām. Savienības tiesību normas ir interpretējamas un piemērojamas vienveidīgi, ņemot vērā visu Savienības oficiālo valodu versijas. Gadījumā, ja Savienības tiesību normas teksts dažādu valodu versijās atšķiras, attiecīgā norma ir jāinterpretē saistībā ar tā tiesiskā regulējuma vispārējo struktūru un mērķi, kurā šī norma ietilpst (spriedums, 2016. gada 17. marts, *Kødbranchens Fællesråd*, C-112/15, EU:C:2016:185, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

30 Šajā ziņā, kā turklāt ģenerāladvokāte norādījusi savu secinājumu 31. punktā, ir jāuzsver Direktīvas 2006/21 10. panta 2. punktā precizētais, ka Direktīva 1999/31 "joprojām attiecas" uz atkritumiem, kas nav ieguves rūpniecības atkritumi un ko izmanto raktu tilpju piepildīšanai, un tas nozīmē, ka uz raktas tilpes piepildīšanu Direktīva 1999/31 attiecas tikai tad, ja šāda darbība atbilst šīs direktīvas piemērošanas nosacījumiem.

31 Direktīva 1999/31 attiecas tikai uz apglabātiem atkritumiem, nevis uz reģenerētiem atkritumiem. Kā ģenerāladvokāte ir norādījusi savu secinājumu 38. punktā, šīs direktīvas 3. panta 1. punktā ir paredzēts, ka to piemēro jebkuram poligonam, kas šīs direktīvas 2. panta g) punktā ir definēts kā vieta, uz kuru aizvāc atkritumus un kur veido to krājumus uz zemes vai zemē.

32 Šādu interpretāciju pamato fakts, ka, ievērojot Direktīvas 2006/21 vispārējo struktūru, saskaņā ar kuru tā reglamentē tikai ieguves rūpniecībā radušos atkritumu apsaimniekošanu, šīs direktīvas 10. panta 2. punkts nevar tikt interpretēts tādējādi, ka tā rezultātā netieši tiktu paplašināta Direktīvas 1999/31 piemērošanas joma, kas ir skaidri definēta šīs pēdējās direktīvas 3. panta 1. punktā.

33 No tā izriet, ka atkritumi, kas nav ieguves rūpniecības atkritumi, Direktīvas 1999/31 piemērošanas jomā var nonākt tikai tad, ja tie tiek apglabāti likvidēšanas nolūkā, bet ne tad, ja šie atkritumi tiek reģenerēti. Šādā nozīmē ir jāinterpretē šīs direktīvas 3. panta 2. punkta otrais ievilkums, ar kuru no tās piemērošanas jomas tiek izslēgta inerto atkritumu lietošana labiekārtošanā/atjaunošanā un pildījumā vai celtniecībā poligonos, ja tie ir piemēroti šim nolūkam.

34 Tāpēc Direktīvas 2006/21 10. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar to Direktīvas 1999/31 normas netiek piemērotas karjera aizbēršanai ar atkritumiem, kas nav ieguves rūpniecības atkritumi, ja šādu darbību veido nevis šo atkritumu apglabāšana, bet gan šo atkritumu reģenerācija.

35 Lai iesniedzējtiesai sniegtu lietderīgu atbildi, vēl ir jānoskaidro, kādos apstākļos karjera aizbēršanu ar atkritumiem, kas nav ieguves rūpniecības atkritumi, var uzskatīt par reģenerāciju.

36 Tā kā Direktīvā 1999/31 termins "reģenerācija" nav definēts, jāatsaucas uz "reģenerācijas" definīciju Direktīvas 2008/98 3. panta 15. punktā. Šī direktīva, ar kuru no 2010. gada 12. decembra ir atcelti attiecīgie Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīvas 2006/12/EK par atkritumiem (OV 2006, L 114, 9. lpp.) noteikumi un kuras transponēšanas termiņa beigu datums bija tāds pats, ir *rationae temporis* piemērojama strīdam pamatlietā, jo *Edilizia Mastrodonato* paziņojums Bari provincei par darbības sākšanu, ievērojot vienkāršoto procedūru, kas ir piemērojama atkritumu reģenerācijai, bija datēts 2012. gada 19. janvārī (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2006. gada 23. marts, Komisija/Austrija, C-209/04, EU:C:2006:195, 56. un 57. punkts).

37 Direktīvas 2008/98 3. panta 15. punktā atkritumu "reģenerācija" ir definēta kā darbība, kuras galvenais rezultāts ir atkritumu izmantošana kādam lietderīgam nolūkam, aizstājot citus materiālus, kuri savukārt būtu izmantoti kādu noteiktu funkciju veikšanai. Minētās direktīvas preambulas 19. apsvērumā ir norādīts uz tādu pašu viedokli, precizējot, ka "reģenerācijas" jēdziens ietekmes uz vidi ziņā atšķiras no "apglabāšanas" jēdziena attiecībā uz dabas resursu aizstāšanu tautsaimniecībā.

38 Tādējādi ir jāuzskata, ka šī definīcija atbilst tai, kāda ir izstrādāta Tiesas judikatūrā, saskaņā ar kuru atkritumu reģenerācijas darbības būtiska iezīme ir rodama faktā, ka tās galvenais mērķis ir panākt, lai atkritumi varētu tikt izmantoti kādai lietderīgai funkcijai, aizstājot citu materiālu izmantošanu, kuri varētu tikt izmantoti šīs funkcijas izpildei, kas tādējādi ļauj saglabāt dabas resursus (spriedums, 2002. gada 27. februāris, *ASA*, C-6/00, EU:C:2002:121, 69. punkts).

39 No tā izriet, ka reģenerācijas darbības galvenajam mērķim ir jābūt dabas resursu ekonomijai. Turpretī, ja izejvielu ekonomija ir tikai tādas darbības sekundāras sekas, kuras galvenais mērķis ir atkritumu apglabāšana, ar to nevar apšaubīt šīs darbības kvalifikāciju kā apglabāšanu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2003. gada 13. februāris, Komisija/Luksemburga, C-458/00, EU:C:2003:94, 43. punkts).

40 Šajā ziņā no Direktīvas 2008/98 3. panta 15. un 19. punkta izriet, ka šīs direktīvas I un II pielikuma mērķis ir īsi atkārtot visbiežāk izmantotās apglabāšanas un reģenerācijas darbības, nevis izsmeļoši uzskaitīt visas atkritumu apglabāšanas vai reģenerācijas darbības šīs direktīvas izpratnē.

41 Ja reiz tā ir, jābūt iespējai jebkuru atkritumu apstrādes darbību kvalificēt kā "apglabāšanu" vai "reģenerāciju", un, kā izriet no Direktīvas 2008/98 3. panta 19. punkta, vienu darbību nevar vienlaicīgi kvalificēt gan kā "apglabāšanu", gan kā "reģenerāciju". Šādos apstākļos, ja, kā tas ir pamatlietā, atkritumu apstrādes darbību nevar kvalificēt tikai kā vienu no šīs direktīvas I un II pielikumā

minētajām darbībām vai darbību kategorijām, ņemot vērā tikai attiecīgo darbību aprakstu, tad tā ir jākvalificē katrā gadījumā atsevišķi šīs direktīvas mērķu un definīciju gaismā (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2002. gada 27. februāris, *ASA*, C-6/00, EU:C:2002:121, 62.–64. punkts).

42 Iesniedzējtiesai pašai, ievērojot visus atbilstošos pamatlietas apstākļus un ņemot vērā Direktīvā 2008/98 izvirzīto vides aizsardzības mērķi, ir jānovērtē, vai pamatlietā izskatāmās karjera aizbēršanas galvenais mērķis ir reģenerēt atkritumus, kas nav ieguves rūpniecības atkritumi un kurus paredzēts izmantot šajos aizbēršanas darbos.

43 Tas tā var būt, ja, pirmkārt, ir noskaidrots, ka minētā karjera aizbēršana būtu notikusi pat gadījumā, ja šādi atkritumi nebūtu bijuši pieejami un ja tāpēc būtu bijis nepieciešams izmantot citus materiālus (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2002. gada 27. februāris, *ASA*, C-6/00, EU:C:2002:121, 69. punkts).

44 Šādā kontekstā iesniedzējtiesai ir jāņem vērā aizbēršanas darbu nosacījumi, lai tad varētu noteikt, vai šie darbi tiktu veikti, pat ja nebūtu atkritumu, kas nav ieguves rūpniecības atkritumi. Piemēram, fakts, ka karjera apsaimniekotājs pamatlietā atkritumus iegūst par maksu no to ražotāja vai turētāja, var liecināt par to, ka attiecīgās darbības galvenais mērķis ir minēto atkritumu reģenerācija (šajā ziņā skat. spriedumu, 2003. gada 13. februāris, Komisija/Luksemburga, C-458/00, EU:C:2003:94, 44. punkts).

45 Otrkārt, karjera aizbēršana pamatlietā varētu tikt uzskatīta par reģenerācijas darbību tikai tad, ja saskaņā ar jaunākajām zinātnes un tehnikas atziņām izmantotie atkritumi ir piemēroti šādam pielietojumam.

46 Direktīvas 2008/98 10. panta 1. punktā un 13. pantā dalībvalstīm ir noteikts pienākums veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka reģenerācijas darbības notiek, neapdraudot vidi un cilvēku veselību, un tas nozīmē, ka citus materiālus var aizstāt ar atkritumiem, ievērojot tādus pašus vides piesardzības nosacījumus (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2008. gada 22. decembris, Komisija/Itālija, C-283/07, nav publicēts, EU:C:2008:763, 61. punkts un tajā minētā judikatūra).

47 Runājot par atkritumu, kas nav ieguves rūpniecības atkritumi, izmantošanas piemērotību karjera aizbēršanai pamatlietā, no Direktīvas 1999/31 3. panta 1. punkta un 2. punkta no otrā līdz ceturtajam ievilkumam izriet, ka neinertie atkritumi, kā arī bīstamie atkritumi nav piemēroti labiekārtošanas vai atjaunošanas darbiem un pildījumā vai celtniecībā. Šāda neinerto vai bīstamo atkritumu izmantošana nevar tikt uzskatīta par reģenerāciju, tāpēc tā ir šīs direktīvas piemērošanas jomā.

48 Nepiemērotu atkritumu izmantošana raktu karjera tilpju aizbēršanai radītu ievērojami lielāku kaitējumu videi nekā tad, ja aizbēršanas darbi tiktu veikti, izmantojot citus materiālus. Kā tas ir atgādināts Direktīvas 2008/98 preambulas 19. apsvērumā, nav iedomājami darbību klasificēt kā reģenerācijas darbību, ja šāda klasifikācija neatbilst darbības patiesajai ietekmei uz vidi, kad saskaņā ar šīs direktīvas 4. panta 1. punktā noteikto atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju atkritumu reģenerācija tiek uzskatīta par labāku nekā atkritumu apglabāšana.

49 Ņemot vērā iepriekš šī sprieduma 41.–46. punktā izklāstīto, iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai, pirmkārt, *Edilizia Mastrodonato* būtu veikusi tai piederošā karjera rakto tilpju aizbēršanu, pat ja tai šo darbu veikšanai būtu jāatsakās no atkritumu, kas nav ieguves rūpniecības atkritumi, izmantošanas, un vai, otrkārt, atkritumi, kuru izmantošana ir iecerēta, ir piemēroti šādiem aizbēršanas darbiem. Darbība pamatlietā var tikt kvalificēta kā "reģenerācija" tikai tad, ja tā atbilst šiem diviem kumulatīvajiem nosacījumiem.

50 Šajā ziņā no iesniedzējtiesas atbildes uz Tiesas lūgumu sniegt precizējumus izriet, ka pamatlietā attiecīgie atkritumi pēc rakstura ir ļoti dažādi un ka tie iespējami satur neinertus vai pat bīstamus atkritumus, kas, kā jau tika konstatēts šī sprieduma 47. punktā, nav piemēroti karjera aizbēršanas

darbiem. Taču valsts tiesai, kurai vienīgajai ir kompetence novērtēt strīda faktiskos apstākļus, ir jāizlemj, vai *Edilizia Mastrodonato* piederošā karjera rakto tilpju aizbēršanas projekts atbilst iepriekšējā punktā atgādinātajām prasībām.

51 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2006/21 10. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar to Direktīvas 1999/31 normas netiek piemērotas karjera aizbēršanai ar atkritumiem, kas nav ieguves rūpniecības atkritumi, ja šādu darbību veido šo atkritumu reģenerācija, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Par tiesāšanās izdevumiem

52 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvas 2006/21/EK par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu un par grozījumiem Direktīvā 2004/35/EK 10. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar to Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem normas netiek piemērotas karjera aizbēršanai ar atkritumiem, kas nav ieguves rūpniecības atkritumi, ja šādu darbību veido šo atkritumu reģenerācija, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

[Paraksti]